

РЕШЕНИЕ

№ 6372

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7604** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 186, ал.4 от ЗДДС. Образувано е по жалба на „ЕВРОГРАФИК 10“ ООД, с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Й. И. срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-183-0118983 от 13.06.2022г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - П. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1 от ЗДДС: запечатване на обект – магазин за авточасти, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от търговеца, както и забрана на достъпа до него за срок от четиринадесет дни, на основание чл. 186, ал.1 от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС. Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради нарушения на изискванията за форма, несъобразяване с материалния закон и целта на закона, поради което иска от съда да я отмени. Обосновава, че в заповедта не са изложени мотиви относно срока на мярката.

Допълва, че наложената ПАМ не е съобразена в принципа за съразмерност, тъй като се касаело за неиздадена касова бележка на изключително ниска стойност и преследва нелегитимни цели. По подробно изложени съображения иска съдът да отмени заповедта, с която марката е наложена. Претендират се разноски по делото. В съдебно заседание, редовно призован жалбоподателят се представлява от адв. Г..

Ответникът по жалбата – началник отдел „Оперативни дейности“ - П. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и моли съдът да я отхвърли. Претендира разноски по делото в минимален размер. Прави възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар от страна на жалбоподателя.

Административен съд – София-град, 15-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186, ал. 2 от ЗДДС.

На 07.06.2022 г. в 10:50 часа при проверка на органите по приходите в дирекция "Оперативни дейности" - П., Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите, в търговски обект - магазин за авточасти, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от търговеца жалбоподател, е установено, че при извършване на контролна покупка на стойност 14,40 лв., плащането за която е направено в брой, до легитимацията на органите по приходите, не е издаден фискален касов бон за покупката от продавача, получил плащането, от въведеното в експлоатация и налично в обекта фискално устройство. Установено е още, че разчетената касова наличност от ФУ е 0.00 лева, а фактическата наличност е 18.08лв. Резултатите от проверката са документирани в протокол – официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща съда доказателствена сила. Удостоверените обстоятелства в протокола се потвърждават и от събраните в хода на проверката доказателства. По повод установената разлика между касовата и фактическата наличност, продавачът по време на проверката е обяснил, че тя се дължи на неиздаване на касов бон.

По повод на установеното нарушение – неиздаване на фискален касов бон, от органите на приходите е съставен акт за установяване на административно нарушение от 10.06.2022г.

С обжалваната заповед № ФК-183-0118983 от 13.06.2022г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - П. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1 от ЗДДС: запечатване на обект – магазин за авточасти, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от търговеца, както и забрана на достъпа до него за срок от четиринадесет дни, на основание чл. 186, ал.1 от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС. Заповедта е мотивирана от фактическа страна с обстоятелството, че търговецът е осъществил състав на административно нарушение по чл. 25, ал.1, от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г. и чл. 186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС. Съображенията във връзка с продължителността на мярката, определена в среден размер, се свеждат до следното: местоположението на търговския обект - магазинът се намира на оживен път в [населено място], с постоянен и интензивен автопоток, значителната големина на обекта - общата нетна търговска площ е 148 кв. м., на която са разположени магазин със склад, който е на два етажа и сервизно помещение, с възможност за реализиране на високи обороти, предвид множеството потенциални клиенти, вида, търсенето и богатият асортимент на предлаганите в обекта стоки - авточасти с голям ценови диапазон, високият оборот, реализиран за недълъг период от време - видно от изведения от горепосоченото ФУ съкратен отчет на фискална памет за периода от 01.01.2022 г. до 07.06.2022 г. общият оборот на дружеството е в размер на 74236,39 лв., който свидетелства за висока посещаемост на обекта, установената положителна касова разлика в размер на 18,08 лв. между: Разчетена касова наличност към момента на проверката от ФУ - 0,00 лв., фактическа наличност на паричните средства, съгласно приложен Опис - 18,08 лв., сума на паричните средства в началото на работния ден - 0,00 лв., въведени пари в касата - 0,00 лв., изведени пари от касата - 0,00 лв., включваща нерегистрираната на ФУ сума за извършената от органите по приходите контролна покупка и представляваща индикация и за други нарушения, свързани с неиздаване на фискални бележки, който факт се потвърждавал от обясненията към П..

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и съобрази наведените оплаквания в жалбата, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

На основание чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителните административно мерки по чл. 186, ал.1 от същия закон се налагат с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Предвид тази правна уредба и представената заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, съдът приема, е оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

С оглед съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона писмена форма – чл. 186, ал.3 от ЗДДС и чл. 59, ал.2 от АПК. В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Няма основание да се приеме, че заповедта е издадена при превратно упражняване на власт. Заповедта безспорно съдържа мотиви, които са ясни и конкретни, отразяващи особеностите на процесния случай. Същите отговарят на изискването на чл.186, ал. 3 от ЗДДС за мотивиране на акта и са достатъчни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по чл.146 от АПК, включително за съответствието на заповедта с целта на закона. Допълнително следва да се посочи, че доколкото органът изрично се е позовал и на протокола за проверка, респ. на констатациите и установяванията в същия, последните следва да се приемат за част от мотивите на оспорения акт, съдържащи в подробност и конкретната фактическа обстановка – контролната покупка, лицето приело плащането и неиздало касов бон, установената разлика в касовата и фактическата наличност в обекта и др. Издадената ЗПАМ е подробно мотивирана и по отношение на срока. При извършената служебна проверка, съдът не констатира допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения, които да обуславят незаконосъобразност на заповедта на това основание.

При преценка на съответствието на акта с материалния закон, съдът съобрази

следното: съгласно разпоредбата на чл.3 ал.1 от Наредба Н-18/2006г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен при изрично предвидените в закона изключения. В случая административното производство е образувано за нарушение на ЗДДС свързано именно с регистриране и отчитане на продажбите и за този вид нарушения, разпоредбата на чл.185 ал.1 от ЗДДС предвижда налагането на глоба или имуществена санкция. Отделно от това, независимо от предвидените глоби и имуществени санкции, нормата на чл.186 ал.1 т.1 б. „а“ от ЗДДС регламентира налагането на ПАМ запечатване на обект за срок до един месец, спрямо лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Съгласно чл.118 ал.3 от ЗДДС фискалната касова бележка е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта, издаден от въведено в експлоатация фискално устройство, от одобрен тип, в случая – фискално устройство с конкретизиран в атакуваната заповед модел и ИН. Издаването на такава фискална бележка е задължение на всяко лице, извършващо продажби на стоки или услуги в търговски обект по аргумент от чл.25 ал.1 т.1 вр. чл.3 от Наредба № Н-18/2006г. В случая, описаната по-горе фактическа обстановка относно неотчетена в обекта продажба чрез издаване на ФКБ се установява по безспорен начин от обсъдените във фактическата част на настоящото решение доказателства. Видно от същите продажба е извършена, цената е заплатена и не е издадена фискална касова бележка. Стойността на покупката сама по себе си е без значение, преди всичко защото става дума за контролна покупка и защото самото естество на продаваните стоки предполага тази ниска стойност.

Независимо от горното съдът приема, че определеният с акта срок за налагане на ПАМ от 14 дни, не е съобразен с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Същият сочи, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. След като нарушението е констатирано за първи път, установената разлика между касовата и фактическата наличност е формирана почти

изцяло от нерегистрираната контролна покупка – от една страна, а от друга – тя е нищожна като стойност спрямо сочения за ориентир няколкодневен оборот на дружеството, то налагането на ПАМ за срок от 14 дни на процесния обект не би могло да се определи като съразмерно. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Неоправдано би било да се засяга в по-голяма степен от необходимото стопанския оборот, който е източник на приходи в бюджета. Във връзка с горното, оспорената принудителна административна мярка, предвид нейната тежест и обстоятелствата, при които е наложена, се явява прекомерна.

Предвид изложеното оспореният акт като материално незаконосъобразен и несъответстващ на целта на закона, се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. По делото са представени доказателства за направени разноски в размер на 50лв. за държавна такса и 1200лв. за адвокатски хонорар, платени в брой. По повод направеното възражение за прекомерност на уговореното и платено адвокатско възнаграждение: предвид ниската правна и фактическа сложност на делото, съдът намира че възнаграждение от 1200 лв. е прекомерно, при положение, че минималният размер, съгласно чл. 8, ал. 3 във връзка с § 2а. от ДР на от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед вида на делото е 600лв. за регистрираните по Закона за данъка върху добавената стойност адвокати. При тези обстоятелства съдът приема, че отговорността на ответника следва да се ограничи до 600лв., определена като размер по преценка на съда на основание чл. 162 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Националната агенция по приходите – С. следва да бъде осъдена да плати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 650лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 186, ал.4 от ЗДДС, Административен съд – София-град, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-183-0118983 от 13.06.2022г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - П. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП по жалба на „ЕВРОТРАФИК 10“ ООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Й. И..

ОСЪЖДА НАП да заплати на „ЕВРОТРАФИК 10“ ООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Й. И., сумата в размер на 650 (петстотин и петдесет) лева, представляваща направени по делото разноси за държавна такса и за адвокатско възнаграждение.

Отхвърля искането на жалбоподателя за присъждане на разноси за сумата над 650лв. до пълния до пълния претендиран размер от 1250лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: